Алесь Гарун (Олександр Володимирович Прушинський)

* * * ["Як-но випаде хвилина..."]

Перекладач: Роман Лубківський

Джерело: З часопису: Жовтень, 1989, № 11, с. 10.

Як-но випаде хвилина,
Що від праці відірвуся,
І життєва їдь змііна
Не пече, я стрепенуся
І тебе, мій рідний Краю,
Своїм серцем обіймаю.
Ти нещасний, ти убогий,
Ти знедолений, забитий,
Ти без шляху, без дороги,
Ти обдертий і пропитий,
Ти запроданий і темний,
Ти не свій — ти під'яремний.
Мав і славу, і клейноди,
Був могутній, був багатий,-
Задивлялися народи,
А діждався: вічні втрати.
Сохнеш, в'янеш — кину оком,
Чи не згинув ненароком...
А як сонечко устане
І ласкаво посміхнеться,
Звеселить луги, поляни
Та по селах розіллється
Наче повінь, Рідний Краю,
Понад тебе я не знаю...
Ти яристий, золотистий,
І вродливий ти, і здібний,
Ти лісистий, колосистий.
— Може, рай тобі подібний —

Скільки ж ти наснаги маєш,
Скільки сил приберігаєш!
Знаю, встанеш ти, трудженний,
Загорьований, безслівний,
Щастя-радості спрагненний,
Мій сяйнистий, мій чарівний!
Прийде час твій, побачать свідки,
Хоч не ми, то наші дітки.